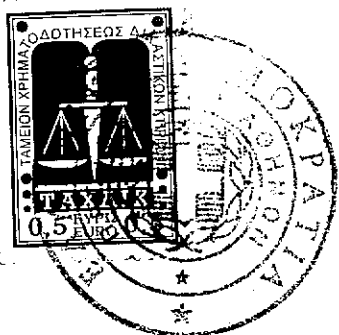
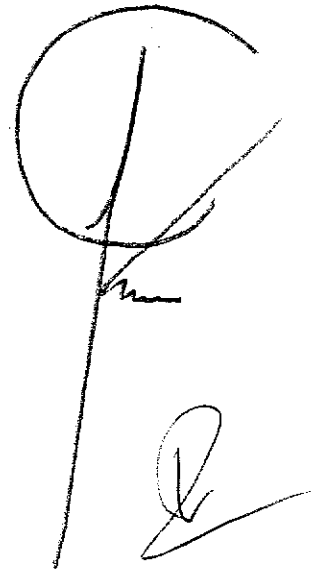

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Αριθμός Αποφάσεως

143 /2012

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Ιωάννη Κανάκη, Πρωτοδίκη και από τη
Γραμματέα Ανδρονίκη Κατσιάδα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Δεκεμβρίου 2011 για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εναγόντων: 1)

οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Βασιλείου Νικολετάκη.

Του εναγομένου: Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (ΔΑΦΝΙ), που εδρεύει στο Χαϊδάρι και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Αικατερίνης Νικολαΐδου.

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ./43/2012 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 19-12-2009 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 7220/30-12-2009, προσδιορίσθηκε μετ' αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την 188/2008 απόφαση του Β1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου παραπέμφθηκε στην Τακτική Ολομέλεια, κατά το άρθρο 563 παρ. 2 ΚΠολΔ, ο δεύτερος λόγος της από 24-6-94 αιτήσεως για αναίρεση της 8096/91 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών, προκειμένου να κριθεί, ως γενικότερου ενδιαφέροντος ζήτημα: αν η προβλεπόμενη από το άρθρο 2 παρ. 3 του Ν. 201/75 παροχή, προς τους εργαζομένους σε νοσηλευτικά ιδρύματα «επί οκτάωρον ημερησίως» είναι καταβλητέα και στο προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων που προσελήφθη «μετά την έναρξη της ισχύος του Ν. 201/75 υπό την ισχύ νόμιμου ωραρίου μικρότερου των οκτώ (8) ωρών ημερησίως και απασχολήθηκε μόνο κατά το νόμιμο αυτό (μικρότερο του οκταώρου) ωράριο», όπως στην προκειμένη περίπτωση. Ο Αρειος Πάγος δια σειράς αποφάσεων του (15/09 Ολομελείας και άλλες των Τμημάτων) δέχθηκε ότι: «...Η μεταγενέστερη δια νόμου μείωση του νομίμου ωραρίου εργασίας, δεν συνεπάγεται την κατάργηση ή μείωση της εν λόγω πρόσθετης αμοιβής, διότι η οκτάωρη ημερήσια απασχόληση προβλέπεται από το νόμο για τον προσδιορισμό των εργαζομένων που δικαιούνται της αμοιβής και όχι ως ουσιαστική προϋπόθεση απαραίτητη για την εκάστοτε καταβολή αυτής. Επομένως της πρόσθετης αυτής αμοιβής δικαιούνται όσοι απασχολούνται κατά πλήρες ωράριο σε θέσεις προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, το οποίο κατά τον κρίσιμο χρόνο της έναρξης της ισχύος του Ν. 201/75 είχε υποχρέωση οκτάωρης ημερήσιας απασχόλησης. Η αμοιβή αυτή, λόγω της φύσεώς της ως μέρους των νομίμων αποδοχών των ανωτέρω κατηγοριών εργαζομένων, δεν αποτελεί επίδομα και για το λόγο αυτό δεν καταργήθηκε με το άρθρο 19 του Ν. 1505/84, το οποίο αφορά τα ρητώς κατονομαζόμενα επιδόματα, μεταξύ των οποίων και το ειδικό νοσοκομειακό επίδομα του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 201/75. (ΑΕΔ 10/2005, ΟΛΑΠ 24/2008)».

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες, με την από 19-12-2009 αγωγή τους, ιστορώντας ότι έχουν προσληφθεί στο εδώ εναγόμενο Νοσοκομείο, ζητούν να επιδικασθεί χρηματικό ποσό που φέρεται να τους οφείλεται ως (πρόσθετη) παροχή, σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του Ν. 201/75, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2004 έως 20-6-2008. Με αυτό το περιεχόμενο και αγωγικό αίτημα η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον και παραδεκτώς ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο έχει δικαιοδοσία για την εκδίκασή της, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 9, 14, 16 αρ. 2, 25 και 663 επ. εδ. α' του ΚΠολΔ). Επομένως, η αγωγή, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις καθώς και σε εκείνες των άρθρων 648 επ., 345, 346 ΑΚ, 907, 908, 910 αρ. 4 και 176 του ΚΠολΔ, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω από την άποψη της ουσιαστικής της βασιμότητας, αφού για το καταψηφιστικό της αίτημα δεν απαιτείται καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ).

Από τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται, και από τις επιμέρους ομολογίες τους αποδεικνύονται τα εξής πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσεληφθήκαν δυνάμει συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου από το εναγόμενο Νοσοκομείο, που είναι ν.π.δ.δ. και από τότε μέχρι και τις 20-6-2008 εργαζόταν με την εν λόγω ιδιότητα στο τελευταίο χωρίς διακοπή καθ' όλο το νόμιμο ωράριο των. Περαιτέρω δε, μολονότι οι ενάγοντες, οι οποίοι, σύμφωνα με τα παραπάνω, κατά το ένδικο χρονικό διάστημα (από 1-1-2004 έως και 20-6-2008) εργάζονταν στο εναγόμενο Νοσοκομείο «καθ' όλο το νόμιμο ωράριο», δηλαδή, όπως εκτιμάται, επί επτά ώρες και τριάντα λεπτά και μόνο ημερησίως κατά τις εργάσιμες ημέρες κάθε εβδομάδας (υπ' αριθ. Δ3/536/13-5-1981 (ΦΕΚ Β 294) και 1321/19-11-1981 (ΦΕΚ Β 729) αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και, σε κάθε περίπτωση άρθρο 12 του Ν. 1476/1984 (ΦΕΚ Α 136), εν τούτοις αυτοί δικαιούνταν να λάβουν την πρόσθετη αμοιβή για δύο ώρες ημερησίως του άρθρου 2 παρ. 3 του Ν. 201/75 που υπολογίζεται με ωρομίσθιο με βάση το άρθρο 18 παρ. 7 του Ν. 2470/1997 στο 1/150 μέχρι 31-12-2003 και με βάση το άρθρο 16 παρ. 5 του Ν. 3205/2003 στο 1/200 από 1-1-2004. Να σημειωθεί ότι, όσον αφορά τις αξιώσεις του διαστήματος από 1-1-2002 έως 26-7-2003, δεδομένου ότι η σχετική αγωγή ασκήθηκε στις 31-12-2009 (βλ. την προσκομιζόμενη σχετικώς υπ' αριθμ. 9Β'31-12-2009 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Πειραιά Μαρίας

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 143/2012 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

Φακίνου), δεν έχουν υποκύψει στη διετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 3 Ν.2362/1995, διότι η παραγραφή των αξιώσεων αυτών, η οποία άρχιζε από το χρόνο γέννησης της αξίωσης (δηλ. ανά 15νθήμερο) και όχι από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε η αξίωση (ΑΕΔ 9/2009 ό.π.), διεκόπη με την υποβολή προς το εναγόμενο των υπ' αρ. 18751/1-6-2004, 17187/5-4-2005 και 22613/4-7-2006 αιτήσεών τους, με τις οποίες ζητούσαν την επίδικη παροχή, δηλαδή πριν από τη συμπλήρωση της διετούς παραγραφής των αξιώσεων αυτών. Με βάση τα παραπάνω η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, να επιδικασθούν στους ενάγοντες τα αναφερόμενα στο διατακτικό ποσά και μάλιστα νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και όχι από προγενέστερο αυτής χρονικό σημείο, όπως κυρίως ζητούν οι ενάγοντες, καθόσον υπήρχε αμφισβήτηση από το εναγόμενο ως προς τις επιδικαζόμενες στις ενάγουσες παροχές και η καθυστέρηση καταβολής αυτών οφείλεται όχι σε υπαιτιότητα αλλά σε εύλογη αμφιβολία του ως προς το αν οφείλει τις πρόσθετες αυτές αμοιβές, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή (άρθρο 910 αρ. 4 του ΚΠολΔ σε συνδ. με 908 §1 του ΚΠολΔ) ως προς την καταψηφιστική της διάταξη και να καταδικασθεί το εναγόμενο στη δικαστική δαπάνη των εναγόντων (άρθρο 176 του ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει σε κάθε ένα των εναγόντων το ποσό των δώδεκα χιλιάδων εννιακοσίων ογδόντα πέντε ευρώ (12.985 €), με το νόμιμο τόκο από της επιδόσεως μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης.

Κηρύσσει την απόφαση αυτή ως προς την προηγούμενη καταψηφιστική της διάταξη προσωρινά εκτελεστή, με το νόμιμο τόκο από της επιδόσεως μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης.

Επιβάλλει σε βάρος του εναγομένου ένα μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει σε διακόσια (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 17-1-2012.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΤΟΥ ΚΑΙΟ ΒΑΡΕΥΘΕΚΑ ΥΠΟ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗ
ΣΕΙΡΑ ΤΩ ΑΔΕΛΦΟΤΩ...
ΑΘΗΝΑ

20-1-12

ΠΑΝΑΡΙΟΣ ΣΥΝΕΤΟΤΑΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΩ...
ΠΡΩΤΟΔΕΙΟΥ ΑΣΗΝ...